

From My Mother's House

מתה אִמָּא שֶׁל אִמִּי
בְּאַבִּיב יְמֵיהָ. וּבִתָּהּ
לֹא זָכְרָה אֶת פְּנֵיהָ. דְּיוֹקְנָה הֶחְרוּט
עַל לְבוֹ שֶׁל סָבִי
נִמְחָה מֵעוֹלָם הַדְּמוּיוֹת
אַחֲרֵי מוֹתוֹ.

My mother's mother died
in the spring of her life. And her daughter
did not remember her face. The image engraved
on her grandfather's heart
was erased from the world of images
after his death.

רק הָרְאִי שְׁלֵה נִשְׁתַּיֵּר בְּבֵית,
הָעֵמִיק מְרֵב שָׁנִים בְּמִשְׁבָּצַת הַכֶּסֶף.
וְאֲנִי נִכְדָּתָה הַחֹוֶרֶת, שְׁאִינְנִי דוֹמָה לָהּ,
מִבִּיטָה הַיּוֹם אֶל תּוֹכוֹ כְּאֵל תּוֹךְ
אֲגַם הַטּוֹמֵן אוֹצְרוֹתָיו
מִתַּחַת לַמַּיִם.

Only her mirror remained in the house
deepened with age in its silver frame.
and I, her pale granddaughter, who did not resemble her,
look into it today as into
a lake that hides its treasures
beneath the water.

עֲמֹק מְאֹד, מֵאַחֲרַי פְּנֵי,
אֲנִי רוֹאָה אִשָּׁה צְעִירָה
וְרֹדֶת לְחֵיִים מִתְחַיֶּכֶת.
וּפָאָה נְכָרִית לְרֹאשָׁהּ.
הִיא עוֹנֶדֶת
עֲגִיל מְאָרָךְ אֶל תְּנוּדָּה אֲזָנָהּ, מִשְׁחִילֶתְהוּ
בְּנִקְבַּב זְעִיר בְּבֶשֶׂר הָעֵנֵג
שֶׁל הָאָזֶן.

Very deep, behind my face,
I see a young woman
ruddy cheeked, smiling,
and a wig on her head.
She hangs
a long earring in her earlobe, threading it
through the tiny hole in the delicate flesh
of the ear.

עֲמוֹק מְאֹד, מֵאַחֲרַי פְּנֵי, קוֹרֶנֶת
זְהוּבִית בְּהִירָה שֶׁל עֵינֶיהָ.
וְהָרְאִי מְמַשֵּׁיךְ אֶת מְסוֹרֶת
הַמִּשְׁפָּחָה:
שֶׁהִיא הִיְתָה יֵפָה מְאֹד.

Very deep, behind my face, shines
the golden bright speck of her eyes.
and the mirror continues the tradition
of the family:
That she was very beautiful.

Leah Goldberg
Translated by Rabbi Steven Sager